

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122993376/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— God Aften! svarede den høje stift og saa ikke paa ham. Han hørte den lille i den korte Kaabe fnise.

Jørgen maatte gaa til for at kunne følge; han skrattede Ryggen lidt og havde Trang til at gøre sig lille.

— Generer jeg Dem? spurgte han mygt. Han havde opgivet det flotte og vilde tigge sig frem.

— Saamænd om De gør. Gaden er jo for Dem som for os.

Den høje skød Brystet frem og lod, som Jørgen ikke var til.

— Skal De langt?

— Ud i Dronningens Tværgade.

— Bor De dér?

— Nej.

— Hvor skal De være i Nat? spurgte Jørgen fromt og følte sig i det samme saa gudsjammerlig ynkelig.

Den høje svarede slet ikke men gik til. De var kommet ind i Frederiksberggade, og Jørgen strøg af Sted ude i Rødestenen. Han hørte den lille i den korte Kaabe fnise og fnise.

— Maa jeg ikke følge Dem? spurgte han ud for Kattesundet.

— Kan jeg forbyde Dem det?

Et lille Stykke endnu hængte Jørgen paa, som en Hund der sjapper efter sit Herskab. Men saa søgte han længere og længere ud paa Gaden og lod de to faa Forspring og stod til sidst et Øjeblik stille, og vendte om.

De to havde slet ikke set efter ham.

Jørgen gik hjem. Han sluskede gennem de tomme, mørke Gader, krum i Ryggen og grædefærdig; med en Følelse som havde han været ude at stjæle. Og saa tom og saa mat, som skulde han dø af Sult.

Og Emma — Emma, som han havde sveget. Han vilde sige hende alt; hun maatte forstaa ham. Men hvordan sige det? hvordan faa talt til hende om det? talt til hende efter dette! Han